

POLITIX

Και λοιπόν; Ο Αμίρ χαμογελάει ακόμα

Στις εικόνες από την επίθεση στο σπίτι του 11χρονου σηματοφόρου υπάρχει κάτι πολύ δυνατότερο από το μίσος

Κώστας Αρβανίτης · 3 Νοεμβρίου 2017

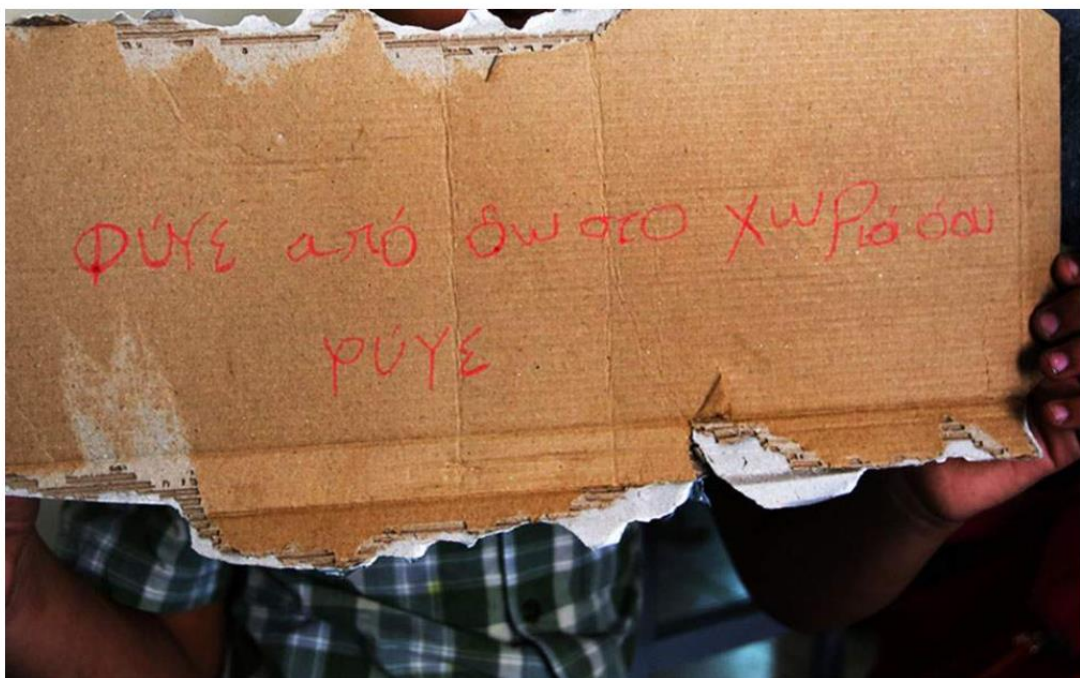
**Κώστας
Αρβανίτης**

Οι γνωστές αντιδράσεις για το αν θα είναι μόνο οι “καθαροί” Έλληνες μαθητές σηματοφόροι δεν έφτασαν αυτή τη φορά. Παρότι ο 11χρονος Αμίρ που είχε κληρωθεί σηματοφόρος για την τάξη του στο 6ο Δημοτικό Σχολείο της Δάφνης δεν παρέλασε τελικά με τη σημαία (τελικά συμμετείχε στην παρέλαση με μια ταμπέλα μετά από αντίστοιχη επιλογή του σχολείου του), ακροδεξιά στοιχεία επιτέθηκαν στο σπίτι του χτες το βράδυ.

Φωτογραφίες: ΑΠΕ – ΜΠΕ και Eurokinissi

Πιο συγκεκριμένα, άγνωστα μέχρι στιγμής άτομα έριξαν πέτρες και μπουκάλια στο σπίτι που μένει ο Αμίρ με την οικογένειά του, προκαλώντας ζημιές στο σπίτι και αίσθημα φόβου στον 11χρονο και τους δικούς του. Για να γίνει ακόμη πιο σαφής ο σκοπός τους, οι ακροδεξιοί είχαν δέσει κι ένα χαρτόνι πάνω σε αυτά που πέταξαν. Με αυτά που έγραφαν στο χαρτί, απειλούσαν τον 11χρονο και την οικογένεια του να φύγει από την Ελλάδα.

Όπως ανέφερε η Αριζού, μητέρα του Αμίρ:

«Την ώρα που έσπαγαν τα τζάμια, γύρω στις 3 τα ξημερώματα, φώναζα και καλούσα σε βοήθεια. Τα παιδιά είχαν ξυπνήσει, έκλαιγαν, ήταν πολύ φοβισμένα. Γέμισε γυαλιά το δωμάτιο των παιδιών. Βρέθηκε μπουκάλι μπύρας πάνω στο κρεβάτι. Οι πέτρες έπεφταν η μια μετά την άλλη.»

«Ένωσα πανικό. Δεν ήξερα τι να κάνω. Ειδοποίησα την ιδιοκτήτρια του σπιτιού, η οποία κατέβηκε και κάλεσε την αστυνομία. Θα πεθάνουμε. Θα μας σκοτώσουν. Δεν ξέρουμε τον λόγο.»

Το Τμήμα Ρατσιστικής Βίας της ΕΛ.ΑΣ. ανέλαβε τη διερεύνηση της επίθεσης, η οποία καταδικάστηκε από κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, οι οποίες παρόλα αυτά προσπάθησαν να σκοράρουν πολιτικούς πόντους, με τη ΝΔ να μιλάει περί ανομίας γενικά, η οποία μπορεί να έχει και ρατσιστικές εκφάνσεις, ενώ από τη μεριά του ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγόρησε τη Νέα Δημοκρατία για όψιμο ρατσισμό.

Αξίζει να σημειωθεί εδώ πως η φασιστική επίθεση στο σπίτι μιας οικογένειας είναι το τελευταίο απαράδεκτο επεισόδιο (και πιο σοβαρό μέχρι στιγμής) στον απόηχο άλλης μιας παρέλασης για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Από τη μία έχουμε την εθνικά υπερήφανη γελοιότητα για το τι ρούχα φοράνε οι δασκάλες στην παρέλαση, από την άλλη έχουμε τη γνωστή συζήτηση για το ποιος θα κουβαλήσει τη σημαία, η οποία υπάρχει για να λάμπει εκεί μέσα ό,τι φασιστοειδές υπάρχει εκεί έξω.

Από την εποχή του αριστούχου μαθητή από την Αλβανία Οδυσσέα Τσενάι, ο οποίος είχε μόνος του παραιτηθεί από το δικαίωμά του να είναι σημαιοφόρος για να λήξει το “ζήτημα” (οι ίδιοι οι συμμαθητές του είχαν κάνει κατάληψη στο σχολείο εναντίον του), η ίδια κολόνια κρατάει υπερβολικά πολλά χρόνια. Η ίδια η συνεχιζόμενη ύπαρξη του θεσμού των παρελάσεων, που κακά τα ψέματα άλλες εποχές θυμίζει, σαφώς εντείνει αυτά τα προβλήματα παρά τα λύνει.

Γιατί φυσικά αν το θέμα ήταν απλά κάποιιοι μαλάκες ακροδεξιοί εκεί έξω, θα μπορούσε κάπως να λυθεί. Όταν το ίδιο το σχολείο του μαθητή επιλέγει τελικά να μην του δώσει τη σημαία και να τον υποστηρίξει έτσι απέναντι σε αυτό το κλίμα, έχοντας κοντά του και το σύλλογο γονέων (remember Ωραιόκαστρο), τότε τελικά καλύπτει αυτούς που κάνουν την επίθεση.

Το πρόβλημα της χώρα δεν είναι κάποιος οχτρός εκεί έξω που θέλει να μας κατακτήσει αυτή τη στιγμή. Ο ρατσισμός, η ξενοφοβία και η βία που γεννούν είναι πολύ μεγαλύτερο πρόβλημα, όπως φάνηκε ξεκάθαρα από την άνοδο της γνωστής ναζιστικής συμμορίας. Οι παρελάσεις, στο όνομα της τιμής προς τους πεσόντες του '40 απλά κάνουν την κατάσταση δυσκολότερη.

Τουλάχιστον ο Αμίρ χαμογελά ακόμη.

